

далечъ сж были съдруженъ за своѣ-та безопасностъ отъ тѣ-лохранители-ты си. Лично, казвамъ, сж ся видяли, зачто и Олегъ и Россіане-ти тогава още не сж знаели да пишжтъ, и Господарь-тъ още не е ималъ Министръ на иностранны-ты дѣла, за това писменный трактатъ и ратификація-та не е могла да стане и отъ двѣ-ты страны; освянь това и Царь-тъ, който отъ своѣ си странѣ бѣше вече Българскый литераторъ (непрѣложна истина, че Великы-ти Монарси всегда сж любили науки-ты, и напротивъ, който сж любили науки-ты сж были великы) разсѣди по' добръ и по' достовѣрно да сврши работж-тж лично съ истый главж на толкова юнашкый народъ, нежели да набива въ главы-ты пунктове-ты на мира на безграмотны-ты му посланици.

Обаче щж забѣлежж още, че Владимиръ е любилъ лично да ся вижда и съ Византійскы-ты Императоры, ами зачто и тука да не е, дѣто нужда-та е искала това. Освянь това на Царя ся е искало да ся поразговори съ Олега за нѣкакж важнж работж, както ще видимъ по' надолу. Много врѣмя ли сж ся сговорили ти между себе си, и какво имянно сж говорили, не знаж, зачто азъ не съмъ ги слушалъ; знаж само това, че Владимиръ е пыталъ Българскы, а Олегъ е отвѣщавалъ Русскы, и двама-та сж твърдѣ добръ разумявали единъ другый, на примѣръ, Владимиръ: Аще хощеша да сътворию съ тобою миръ, азъ възжелахъ и проч. а Олегъ: Ето го миѣ не лѣзя допустить и проч. а най послѣ кога и двама-та сж съгласили, Новгородець-тъ: Согласенъ, хорошо, хорошо, а Прѣславець-тъ: лѣпо, добръ, добръ, плеснали си единъ другый рѣще-ты братскы, малко сж ся повеселили боярскы, пригрѣнали сж ся Славянскы, и си ся разишли пріятелскы.

Че Владимиръ, като ся врънж слѣдъ заключеніе-то мира въ своѣ-тж арміж, е наградилъ отличны-ты си офицеры съ чинове, едны е произвелъ исправници, а начялници-ты — Бояре, а тяхъ — Воеводы, че е раздалъ воинско отличіе, което Българскы ся нарича Гривня, златнж, или сребреннж, или окрасенж съ драгоцѣнны каманы за носенъе на шѣж-тж или на грѣди-ты, и че прилично на това е правилъ и истый Олегъ, и е довршилъ распорѣжданія-та въ своѣ-то